

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/141/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612209502
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8612209502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Anna Frigová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a. s., so sídlom Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému S. N., nar. X.X.XXXX, bytom H. XX, XXX XX N., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 841,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi sumu 408,74 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 15.4.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **povinný** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS trovy konania vo výške 94,22 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou dňa 5.12.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 841,10 eura, ktorá predstavuje nárok za poskytnuté služby v sume 408,74 eura a nárok na zaplatenie sumy 432,36 eura vo výške škody, ktorá mu preukázateľne vznikla, s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 15.4.2011 do zaplatenia.

Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným Zmluvy č. 00079008 a č. A3639143, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných Zmlúv vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby, ktoré poskytuje. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 763,88 eura s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa týmto návrhom domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie Nokia 2730

a to vo výške 99 eur a Huawei 3G Gold Express E 870 PC card a to vo výške 156,01 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. zn. predstavuje jeho škodu, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy. Zmluvná pokuta nebola dojednaná z jeho strany s úmyslom privodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku u žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku dal ustanovenia Zmlúv (konkrétne Dodatok), ktoré mu súdne rozhodnutie vytykalo do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatok vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 Dodatok, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že žalovaný sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržania tohto záväzku by spôsobilo, že mu vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem tejto škody mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Práve z tohto dôvodu boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej škody, ktorú mu žalovaný spôsobil je nasledovný: akciová cena mobilného telefónu 1 euro, predajná cena 100 eur, uplatnená škoda 99 eur a akciová cena telekomunikačného zariadenia 66,06 eura, predajná cena 222,07 eura, uplatnená škoda 156,01 eura. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 408,74 eura vyfakturovaných v období 2010/12 - 2011/02. Pokusom o pokonávku zo dňa 31.3.2011 vyzval žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Keďže žalovaný sa s úhradou pohľadávky dostal do omeškania, uplatnil si voči žalovanému v súlade so Všeobecnými podmienkami, čl. 11, bod 11.14. aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne a to počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t. j. od 15.4.2011.

Oznámením zo dňa 28.2.2013 vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 na podporu žalovaného.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 14.3.2013 uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z dvoch samostatných nárokov, konkrétne z nároku na sumu 408,74 eura za nezaplatené elektronické komunikačné služby a z nároku na sumu 432,36 eura titulom náhrady škody. Vedľajší účastník nenamieta samostatný uplatnený nárok žalobcu vo výške 408,74 eura s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Namieta však opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcu titulom náhrady škody a do konania vstupuje iba ohľadom tohto samostatného nároku žalobcu. V predmetnej veci si už žalobca neuplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ, ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k žalobcom formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení, ktoré sú postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Žalobca sa však sám dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z., za viazanie sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa jeho názoru však žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Súd sa musí vysporiadať s existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, je nevyhnutné presne definovať, aká škoda žalobcovi vznikla, kedy táto škoda vznikla, resp. či existuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a protiprávnym konaním žalovaného. Pre posúdenie vzniku

zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú sa požaduje náhrada. Práve medzi konkrétnou ujmu poškodeného a konkrétnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje akurát súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava na mobilný telefón, nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. K poskytnutiu zľavneného mobilného telefónu (škode) však došlo ešte pred protiprávnym konaním žalovaného, a preto nemožno tvrdiť, že nebyť takéhoto konania žalovaného, nedošlo by ani ku škode u žalobcu. Vedľajší účastník nepopiera vznik škody u žalobcu, avšak rozhodne táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného zariadenia. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka, je nevyhnutné vychádzať zo samostatnosti uplatnených nárokov. Oba uplatnené nároky sú nárokmi z odlišných právnych vzťahov a môžu byť predmetom aj samostatných žalôb. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žaloba je v časti týkajúcej sa výšky škody, ktorá vznikla žalobcovi, rozporuplná. Žalobca v časti II. Návrhu na začatie konania vyčísluje výšku škody na 255,01 eura, avšak v časti IV. a následne aj v žalobnom návrhu už žalobca uvádza škodu vo výške 432,36 eura. Navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 408,74 eura s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 94,22 eura.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Zo Zmlúv č. 00079008 a č. A3639143 uzavretých medzi účastníkmi, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky je zrejmé, že žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré mu umožnili využívať telekomunikačné služby, ktoré žalobca poskytuje. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí dodatkov k Zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie Nokia 2730 a to vo výške 99 eur a Huawei 3G Gold Express E 870 PC card a to vo výške 156,01 eura.

Z výpisov faktúr žalobcu je zrejmé, že žalovaný nezaplatil za poskytované služby zo strany žalobcu za obdobie od 2010/12 - 2011/02 sumu 408,74 eura.

Z pokusu o pokonávku zo dňa 31.3.2011 je zrejmé, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 408,74 eura a úhradu zmluvnej pokuty v sume 763,88 eura, pričom pohľadávku v celkovej výške 1 172,62 eura žiadal uhradiť najneskôr do 14.4.2011.

Na pojednávaní konanom dňa 21.3.2013 sa účastníci konania nezúčastnili, súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Podľa čl. 4 bodu 4.4 písm. a/ všeobecných zmluvných podmienok spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvy č. 00079008 a č. A3639143, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré mu umožnili využívať telekomunikačné služby, ktoré žalobca poskytuje. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí dodatkov k Zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie Nokia 2730 a to vo výške 99 eur a Huawei 3G Gold Express E 870 PC card a to vo výške 156,01 eura. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby zo strany žalobcu a to za obdobie od 2010/12 - 2011/02 sumu 408,74 eura. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil. Z uvedených dôvodov súd čo sa týka zaplataenia istiny v sume 38,21 eura žalobe vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa čl. 11 bod 11.14 všeobecných podmienok, v prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 15.4.2011 do zaplataenia. Žalobca požiadal o plnenie žalovaného listom zo dňa 31.3.2011, v ktorom ho vyzval na plnenie najneskôr do 14.4.2011. Žalovaný svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatil, a preto je od 15.4.2011 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd čo sa týka príslušenstva pohľadávky v sume 408,74 eura žalobe vyhovel.

Takýto záver však súd nemohol urobiť v časti nároku žalobcu na zaplataenie sumy 432,36 eura, ktorú si žalobca uplatňuje z titulu náhrady škody, ktorá mu podľa jeho názoru vznikla a predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a ich akciovou cenou.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Žalobca svoj nárok na zaplataenie sumy 432,36 eura uplatňuje vo výške škody, ktorá mu podľa neho preukázateľne vznikla. Citované zákonné ustanovenie upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorá má subjektívny charakter a jej predpokladom je okrem existencie protiprávneho úkonu, vzniku škody, príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou tiež aj zavinenie, ktoré sa predpokladá. Škodca sa však môže vyviniť, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. Nárok na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda opodstatnený iba vtedy, ak sa preukáže, že škodca konal v rozpore s uloženou právnou povinnosťou a v dôsledku takéhoto porušenia vznikla škoda, ktorú zavinil. Súd zameral dokazovanie na preukázanie jednotlivých predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu a dospel k záveru, že ak by aj súd posudzoval nárok žalobcu z titulu náhrady škody, existencia týchto predpokladov jednoznačne nebola preukázaná. Súd sa stotožňuje s tvrdením vedľajšieho účastníka a má za to, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť zo strany žalovaného ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje akurát súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že škodu

predstavuje poskytnutá zľava na mobilný telefón, nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. K poskytnutiu zľavneného mobilného telefónu (škode) by tak došlo ešte pred protiprávnym konaním žalovaného, a preto nemožno tvrdiť, že nebyť takéhoto konania žalovaného, nedošlo by ani ku škode u žalobcu. Súd zároveň poukazuje na rozporuplnosť výšky škody uvádzanej žalobcom, nakoľko žalobca vychádzajúc zo žaloby v časti II. návrhu na začatie konania vyčísluje výšku škody na 255,01 eura, v časti IV. a následne aj v žalobnom návrhu už žalobca uvádza škodu vo výške 432,36 eura a v pokuse o pokonávku sumu 763,88 eura.

Podľa čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1.1.2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo neprižnal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/RHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom.

Súd mal však za preukázané, že v predmetnej veci si žalobca evidentne uplatnil nárok zo zmluvnej pokuty obsiahnutý v Dodatkoch k Zmluvám. Žalobca svoj nárok síce požaduje titulom náhrady škody, avšak v tomto prípade súd má za to, že ide o žalobu žalobcu o plnenie zo zmluvy (§ 80 písm. b/ O.s.p.). Právo na náhradu škody je právom z porušenia práva a predpoklady zodpovednostného vzťahu sú iné ako v prípade plnenia zo zmluvy. Žalobca sa sám v rámci svojej obchodnej politiky rozhodol, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie odpredá žalovanému za kúpnu cenu 1 euro a 66,06 eura zaplatenú na základe kúpnej zmluvy. Skutočnosť, že žalovaný používal výhody paušálneho vzťahu je rovnako bezvýznamná. Dodatky k Zmluvám žalovaný uzatvoril dňa 5.3.2008 a dňa 4.1.2010, žalovaný teda platil za poskytnuté služby do decembra 2010. Žalobca sumu 432,36 eura požaduje ako náhradu škody, pričom v skutočnosti naďalej požaduje zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia. V takomto prípade by išlo opäť len o

paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní ohľadne žaloby týkajúcej sa náhrady škody mal plný úspech vedľajší účastník. Do konania vedľajší účastník vstúpil na strane žalovaného len čo sa týka náhrady škody vo výške 432,36 eura. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z náhrady hotových výdavkov jeho advokáta podľa ust. vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odmena bola priznaná za 2 úkony právnej pomoci po 31,54 eura a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§14 ods. 1 písm. a/ AT), vyjadrenie zo dňa 13.3.2013, 1 x 7,63 eura a 1 x 7,81 eura režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), odmena spolu 78,52 eura a 20 % DPH v sume 15,70 eura. Celkom boli priznané trovy konania v sume 94,22 eura.

Povinnosť žalobcu prisúdené trovy konania zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou
tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.